

Sára Vojtová, Old School House, Irsko

V polovině května roku 2019 jsem měla možnost vycestovat do zahraničí díky SZŠ Turnov a projektu Erasmus+. Měla jsem možnost tam být čtyři týdny a strávit je v druhém největším městě Irské republiky, Corku.

Pracovala jsem v dětském zařízení Old School House v malé vesničce Knockraha. Zařízení spadá do oblasti sociální péče a má za úkol pečovat o děti od šesti měsíců až do dvanácti let věku. Poskytuje dětem péči jako

je např. přebalování, krmení, hygiena, zábava. Škola má několik tříd podle věku dětí a v každé třídě jsou dvě učitelky. Pracovní kolektiv byl naprosto úžasný. Paní učitelky k nám byly velice přátelské a milé. A skvělé bylo, že nám pomáhaly, abychom se tam s kamarádkou cítily dobře. Také tam byla manažerka Mary

Nolan, které měla na starost vše, co se týkalo chodu školky. Mary byla vždy milá a laskavá jako každá z učitelek. Mým úkolem bylo starat se o děti tak, aby se cítily v bezpečí. Moje pracovní doba byla od deseti hodin dopoledne do pěti večer. Celkem to bylo 7 hodin za den. Pracovala jsem od pondělí do pátku. Byla jsem zaměstnaná ve třídě u předškolních dětí. Často jsem jim pomáhala s výkresy – úkolem bylo často vybarvovat, kreslit, malovat. Pomáhala jsem jim také s jídlem a někdy jsem je i musela nakrmit, protože nechtěli jíst. Společně jsme hráli jejich oblíbené hry. Zpívali jsme jejich oblíbené písničky a také jsem jim četla jejich oblíbené knížky pro děti. Pomáhala jsem jim na toaletě a dohlížela, aby si umyly vždy po toaletě ruce. Když jsme šli s dětmi ven, tak jsem na ně dohlížela a dávala pozor, aby si něco neudělaly.

Na stáži jsem se naučila komunikovat s okolím. Jak s dětmi, tak s kolegyněmi. Zнала jsem gramatiku ze školy a tu jsem si tady procvičila a zdokonalila. Určitě jsem tu použila slovní zásobu, kterou jsme procvičovali celý rok ve škole. A pochytila jsem spoustu nových

slovíček. Naučila jsem se tady, jak přistupovat k dětem a jak si vzbudit u nich respekt. Také jsem se naučila respektovat jejich potřeby. Podpořit je v jakékoliv aktivitě. Pomoc jim, když potřebují. Radovat se s nimi z maličkostí. Pro mě tu byla překvapivě jiná výchova dětí než u nás. Překvapilo mě, že se tu děti nepřezouvají do bačkor nebo že rodiče jim dávají s sebou do školky jídlo z domova, nebo že ve školce děti nechodí na procházky, ale chodí jenom na zahrádku, kde si hrají na prolézačkách. Myslím si, že u nás v České republice, se dětem věnuje více pozornosti.

Bydlela jsem u jedné rodinky v domečku. Bylo to vážně super poznat jiné lidi a žít s nimi jeden měsíc v kuse. Oni byli opravdu moc milí a ochotní. Každý večer jsem měla teplé večere, které nám paní uvařila a ráno jsem měla na stole snídani a svačinu do práce. Opravdu byli velice ochotní a chtěli, abych se v Irsku cítila jako doma, což jsem jim povedlo.

Ve volném čase jsme chodili na výlety s naší paní učitelkou. Jsem moc ráda, že jsem mohla poznat zdejší kulturu a krajinu. Irsko je vážně okouzlující. Lidé tady jsou úplně jiní než v ČR. Jsou více milí a přátelští. A hlavně je úžasné, že jsme měli vše hrazené z grantu, který jsme dostali (MHD, ubytování, stravování, letenky). Ale jak se říká, nic není zadarmo. Před stáží jsme museli chodit na přípravné kurzy, které jsme museli splnit. Účel byl připravit nás co nejlépe na stáž. Dostali jsme spousty slovní zásoby, kterou jsme se měli naučit. V hodinách jsme plnili různé úkoly a procvičovali gramatiku. A pak jsme měli i o Irsku přednášku o kultuře a historii. Byly to hodiny trávené na víc v našem volném čase, ale myslím si, že nám toho spoustu dalo a naučilo.

Celou stáž hodnotím kladně. První moment byl pro mě šok, protože jsem vůbec nevěděla, co mě čeká a nemine. Ale postupem času, jak si člověk zvykal a poznával lidi kolem sebe, tak to bylo čím dál tím lepší. Upřímně, mě to ani nepřišlo, že jsem tu byla měsíc. Přijde mi to, jako kdybych tady byla teprve první týden. Teď už je konec stáže. Všechno rychle uteklo jako voda. A já s čistým svědomím můžu říct, že jsem za tuhle příležitost neskutečně vděčná a děkuji za to, že jsem měla možnost a tu čest reprezentovat naší Zdravotnickou školu v Turnově. A všem bych to doporučila, protože do života vám to dá neskutečnou zkušenost. Věřte si a běžte do toho!